

HỘ TRÌ PHẬT PHÁP BẰNG ĐỨC HẠNH

Tôi hỏi sư phụ:

– Con thấy Nữ sĩ kia một mực chí thành hộ trì tự viện, hay bố thí tham gia pháp hội, nhưng hiện giờ bà đang bị ung thư phổi, bệnh viện cũng không trị nổi. Xin hỏi Sư phụ nguyên nhân căn bệnh của bà.

Sư phụ đáp:

– Làm người không nên để cho tâm danh lợi làm lụy, chẳng nên khởi tâm cống cao ngã mạn, Phải biết lúc ta đến cõi đời này vốn là trần trụi thì khi lìa thế gian vẫn phải trắng tay, không đem theo được gì. Danh lợi giống như khói mây thoáng qua, không nên vì danh lợi mà khởi tâm cống cao ngã mạn. Chỉ có tâm thanh tịnh mới được Phật quang gia hộ. Nếu dùng tâm xấu, tâm cống cao ngã mạn mà bố thí tài vật cho chùa, thì tự viện giống như cung điện chứa vàng chất bạc, kẻ cứng bằng tâm chứa độc như thế chỉ làm nhiễm ô người tu hành phạm hạnh. Còn nếu không những đem tài vật cúng dường, mà còn biết dùng đức hạnh hộ trì tự viện, thì tự viện mới thành là đạo tràng vạn đức trang nghiêm, hóa độ thập phương rộng rãi. Hãy bảo bà ấy ngoài việc tu tâm sửa tính giữ lòng khiêm cung ra, còn phải tụng kinh Địa Tạng để tiêu trừ tức nghiệp. Khi tụng kinh không nên tham mau, đọc qua loa. Trong lúc tụng kinh, âm, khẩu, mắt, phối hợp hỗ tương cho đồng sẽ không hôn trầm, tán loạn. Tụng từng chữ từng câu cũng đồng như tụng ngàn chữ ngàn câu, tụng một bộ kinh giống như tụng ngàn bộ kinh. Như vậy pháp giới chúng sinh mới được hưởng lợi ích. Không chỉ giữ gìn ngôn hạnh không tham, sân, si mà phải hằng có tâm điều phục chúng. Giống như làm cỏ phải diệt tận gốc, mới không lưu lại hậu hoạn.

Khi tôi đem lời Sư phụ dạy chuyên đến nữ cư sĩ, bà nói:

- “Sư phụ phê bình rất đúng!”. Bà nhìn nhận đây là khuyết điểm bản thân và chân thành biểu lộ sự ăn năn. Sau đó bà buông bỏ hoàn toàn, không thêm quan tâm đến chuyện bệnh tật nữa, cứ ở nhà tụng Kinh Địa Tạng.

Khi tụng đến bộ thứ 7 thì cảm thấy bệnh trên thân thể như lành được một nửa. Lúc đến bệnh viện để kiểm tra xét nghiệm thì bươu ác tính đã trở thành lành tính! Niềm vui của Bà quá ước mong, làm tăng thêm niềm tin đối với Sư phụ.

Khi bác sĩ đề nghị phẫu thuật để cắt bỏ, bà không chịu, quay về tiếp tục tụng Kinh Địa Tạng, lúc tụng đến bộ thứ 19, thì cảm thấy sức khỏe tràn đầy. Hằng ngày bà lễ Phật hơn trăm lạy mà không thấy mệt. Sau đó bà lại đến bệnh viện tái kiểm tra, kết quả cho thấy khối u trong phổi đã hoàn toàn biến mất, không còn lưu một dấu vết nào. Quả là một kỳ tích!

Đến nay đã gần 5 năm, mùa xuân năm 2000 bà đi xe từ Thiên Tân đến thăm tôi, thấy bà có vẻ
khang kiện còn hơn hồi trẻ rất nhiều. Thực là lạ!

(Trích Báo Ứng Hiện Đời – Hạnh Doan biên dịch)

